

Právnická fakulta UK v Praze

katedra práva životního prostředí

Posudek vedoucího diplomové práce

Veronika Židlická: Právní úprava nakládání se zvířaty v lidské péči

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 3.zář 2015

Text posudku:

Právní úprava nakládání se zvířaty v lidské péči se v posledních letech progresivně vyvíjí jak ve veřejném, tak i soukromém právu. Představuje tím rovněž zajímavé téma i pro psaní kvalifikačních a vědeckých prací. Také autorka diplomové práce zvolila toto téma za předmět svého díla, přičemž lze ocenit aktuálnost i společenskou závažnost vybraného tématu. Náročnost zpracování ovšem ovlivňuje fakt, že k tématu v posledních letech vyšlo několik publikací jak monografického charakteru, tak i v recenzovaném periodickém tisku. Nicméně téma představuje příležitost pro autorku se k danému vyjádřit z jejího úhlu pohledu, což v zásadě učinila, a to jak v jednotlivých kapitolách, tak i v samotném závěru, kde uvádí některé náměty *de lege ferenda*. S mnohými se mohu v zásadě ztotožnit.

Diplomová práce byla zpracována o délce 111 stran plus přílohy. V 1. kapitole se autorka zabývá prameny právní úpravy v klasickém členění na: mezinárodní právo, zde reprezentované dohodami přijatými pod patronátem Rady Evropy, dále evropské unijní právo, a konečně přehled pramenů vnitrostátního českého práva. Tyto pasáže jsou více méně jen deskriptivní, české prameny jsou pouze povrchním popisem stěžejních zákonů, jichž se daná úprava dotýká. Propracovanější se mi jeví pak následující kapitoly, věnované terminologii, administrativním a sankčním nástrojům a institucionálnímu zabezpečení. Autorka vychází z platné právní úpravy jak veřejného tak soukromého práva a pracuje s odbornou literaturou. Na některých místech se opírá i o publikovanou judikaturu. Škoda jen, že se 3. kapitola zaměřuje téměř výhradně na oblast úpravy zákona na ochranu zvířat proti týrání a související evropské přímo účinné úpravy. Následující 4. kapitola věnovaná odpovědnosti je zaměřená po dohodě se mnou jakožto vedoucím diplomové práce jen na deliktní odpovědnost. Připouštím, že ke komplexnosti pohledu na téma by bylo bývalo vhodné zpracovat i např. odpovědnost za škodu, zejména náhradu škody na zvířeti, resp. způsobenou zvířetem podle občanského

zákoníku. Poslední 5. kapitola se týká institucionálního zajištění ochrany zvířat v lidské péči. Opět se jedná o stručnou deskripci, zaměřenou převážně jen na ochranu zvířat proti týrání.

K závěrům jsem se vyjadřoval již výše. Za trochu nešikovnou považuji formulaci na samotný závěr, kdy autorka na str. 111 píše, že se jí jeví, že daná právní úprava nepotřebuje další návrhy *de lege ferenda*, a přitom některé náměty v předchozím textu i v samotných závěrech naopak uvádí.

Z hlediska formálních nároků práce představuje průměr, ať po stránce jazykové tak grafické. Autorka měla pečlivěji provést jazykové korektury (viz např. str. 114 „seznam požitých zdrojů“). Literatura měla být členěna přehledněji, zejména monografie oddělit od článků v periodickém tisku. Odborná literatura a další použité prameny jsou však citovány řádně a často.

Závěr:

Hodnocená diplomová práce odpovídá formálním i materiálním požadavkům na kvalifikační práce na PFUK v Praze a proto ji doporučuji k ústní obhajobě, s navrženým hodnocením **velmi dobře**.

Pro ústní obhajobu navrhuji, zda by se autorka zamyslela nad následujícími otázkami:

- 1) Co si myslíte o potřebě sjednocení právní úpravy nakládání se psy na veřejném prostranství (běžná plemena, bojová plemena) ?
- 2) Kdo odpovídá za náhradu škody způsobené a) toulavým, b) uprchlým zvířetem?

V Rožtokách dne 15.9.2015

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.

vedoucí diplomové práce